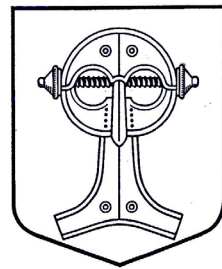

Keipenes Īvestnesis

Keipenes pagasta mēnešraksts

Nr.225/6 2011. gada 18. jūnijs

*Vasaras saulgriežu laikā
ik Latvijas pļava
buras-
katrā puķē, pat smilgā
dīvaina uguns kuras.
Sila zvaniņi šķindot
maigus pulksteņus šūpo,
naktsvijoles visapkārt
dvašo vīraku saldu,*

*madaras debesīs ceļas
pārtapt māņonos baltos;
apkārt maģiskais zinšu
un zāļu zavējums valda.
Vasaras saulgriežu laikā
most dvēselē slēpta dziņa –
doties pļavā un pārtapt
par biti vai jāņtārpiņu.*

(K. Apškrūma)

B.Mietule

Atkal laiks apskrējis vienu apli gada garumā un ļauj mums izbaudīt ilgi gaidīto vasaru – šogad tik karstu un saulainu.

Pļavas jau krietnu brīdi pirms Jāņiem žilbina ar ziedu daudzkrāsainību, jasmīni ir pilnā plaukumā. Tuvojas Jāņi, un mūs visus pārņēmis svētku gaidīšanas prieks, kas kulmināciju sasniegs Līgo dienā. Tad mājās nesīsim meijas, bridīsim diķos pēc smaržīgajām kalmēm, rotāsim mājas ar pļavas ziedu pušķiem, vīsim vainagus, cepsim pīrāgus un darīsim daudzus citus darbiņus par godu svētkiem. Tā būs patīkama un skaista rosīšanās svētku noskaņās.

Un tad svinēsim pašus svētkus. Bieži pēc svētkiem ir tāda kā vilšanās izjūta – mēs svētkiem tā gatavojāmies, tā tos gaidījām, bet tie paskrēja vienā mirklī. Un šo izjūtu vēl pastiprina tas, ka pēc Jāņiem saulīte jau sāk ritējumu uz otriem saulgriežiem –uz ziemas...

Izbaudiet šo laiku, kad gaisā virmo īpaša enerģija! Izbaudiet svētku gaidīšanas prieku! Lai priecīgs Līgo vakars un skaista Jāņu nakts visiem keipeniešiem! Un lai pēc svētkiem nav smeldzīgu izjūtu par kaut ko nepiepildītu un palaistu garām! Ir taču vasara, saule, smaržu un krāsu pārbagātība – kā lai tādā laikā skumst!

Š.g. 23. jūnijā plkst.21.00
Keipenē pie Tautas nama

Līgo vakara pasākums.

Pagasta
pašdarbības
kolektīvu
koncerts.
Zaļumballe.
Spēlēs Marika
un Druvis no
Kokneses.

Ieeja brīva.

Kā keipenieši svinēs Jāņus

Māsīcas **Kerija Kristīne Lūse**, 7 gadi, no **Vizbuļiem** un **Anta Buģe**, 10 gadi, no **Viļņiem**

- Mēs Jāņus svinēsim pie omes **Rožlejšās**. Tur sabrauks daudz, daudz cilvēku, jo mūsu omi sauc par Līgu, un viņai Līgo dienā ir vārda diena. Tur būs arī mūsu brālēns Jānis.

Kurināsim ugunskuru, saplūksim pļavā puķes un pīsim vainadziņus, cepsim desiņas un gulēsim siena šķūnī uz siena. Dauzīsimies! Būs jautri!

Citiem cilvēkiem arī novēlam veiksmīgus svētkus un lai būtu jautri!-

Turpinājums 2.lpp.

Turpinājums no 1.lpp.

Jūlija Drēviņa, 20 gadi, no Mežārēm: - Līgo svētku svinēšanu parasti iesākam ar pasēdēšanu kopā ar ģimeni - manai krustmātei Līgai 23. jūnijā ir vārda diena. Pēc tam mēs, trīs māsas, dodamies uz kādu āra disko ballīti - visbiežāk uz Madlienu.

Šajos Jāņos ierastajā svētku scenārijā būs izmaiņas - man svētkos ir jāstrādā. Bet tas nenozīmē, ka Jāņi nebūs jautri. Mēs darbā (strādāju Rīgā hotelī „Avalon” par oficianti) pasēdēsim un pasvinēsim. Kolektīvā visi esam jauni

No kreisās - Madara, Jūlija, Vineta

un optimistiski – arī Jāņos neskumsim, būs jautri.-

Ziedonis Nikolajevs, 38 gadi, no Dūdām: - Jāņus katru gadu svinu mājās. Pagājušajā gadā arī. Internetā biju iepazinies ar vienu meiteni vārdā Inga no Žīguriem Viļakas novadā, Latgalē. Satikāmies ar Ingu Rīgā, sākām nopietni runāties par to, ka varētu draudzēties. Inga atbrauca pie manis uz Jāņiem ciemos. Pirms Jāņiem kopā ar Ingu aizbraucām uz Ērgļiem sapirkties. Nopirkām desiņas, šašliku. Inga sev uz svētkiem nopirka 8 lielās divlitrīgās alus pudeles. Un visas pudeles Jāņos viena pati izdzēra. Labi, ka odu dēļ bijām iegājuši istabā, tad nevajadzēja Ingu stiept istabā.

Vienā citā reizē, kad Inga bija sadzērusies alu, mums ar brāli nācās viņu saņemt aiz padusēm un pa abiem aiznest uz istabu. Nekādus pārmetumus tajā brīdī Ingai neizteicu, jo, ja uzsāksi kasīšanos šādā brīdī, tikai uzkurināsi plīti. Vēlāk gan attiecības ar Ingu pārtraucu un vairs ar viņu nesatiekos.

Šogad Jāņus svinēšu kopā ar Silviju – savu jauno draudzeni, kas ir vienkārša un dabiska – nemaz nekrāsojas - un kas neaizraujas ar alus dzeršanu. Jāņu

nakts ir gara – uzkurināsim ugunsgrū, cepsim desiņas, šašliku. Uz pagasta centra Jāņu balli neiesim – man nepatīk tādi pasākumi.

Visiem ķeipeniešiem novēlu Jāņus pavadīt bez kaušanās kā normāliem cilvēkiem pienākas un svētkos dzert ar saprātu un mēru!-

Inese Bāliņa, 44 gadi, dzīvo Naglās

- Manā ģimenē ir gan Jānis, gan Līga – es saviem bērniem esmu izvēlējusies šos abus latviskos vārdus. Diemžēl ne Jānis, ne Līga Jāņos nebūs mājās – Jānis ar skolasbiedriem būs Holandē, bet Līga aizbrauca uz Durbi pie vecākā brāļa Kaspara paauklēt brāļa mazās meitiņas.

Man jau pavisam ir trīs mazmeitiņas, esmu bagāta vecmāmiņa. Jaunākā no mazmeitiņām ir tikai pāris mēnešus veca.

Svētku dienā Naglās iekurināsim ugunsgrū, pasēdēšu ar bērniem. Varbūt arī aiziešu uz balli Ķeipenes ciema centrā. Redzēs, kāds būs noskaņojums un kāds būs laiks.

Cerēsim, ka lietus nelīs kā pa Jāņiem!!!-

Jānis Bartkevičs, 57 gadi, dzīvo Vecajā skolā

- Man Jāņi sanāk gandrīz vai dubulti svētki, jo esmu dzimis pirms pašiem Jāņiem 20. jūnijā un 24. jūnijā man ir vārda diena. Šogad svinēšu savu 58. dzimšanas dienu.

Jāņus svinēšu Ķeipenes ciema centrā. Vispirms ar senioru deju kolektīvu uzstāšos svētku koncertā, pēc tam visi kopā (deju kolektīvs) svinēsim svētkus. Deju kolektīvā esam palikuši divi Jāņi, kādreiz bijām četri. Par Jāņu vainagu man nav jāuztraucas – to būs novijušas dejojotājas. Ieēdīsim, iedzēsim alu, padejosim. Būs lustīgi. -

Tamāra Briede, 64 gadus jauna, dzīvo Akācijās

- Domāju aiziet uz pašdarbnieku koncertu. Ja mans Jānis sakurinās ugunsgrū un mani uzaicinās, tad pasēdēšu pie Jāņu ugunsgrū, jo, ja vien laiks ir labs, tomēr jāizbauda īpašais vasaras skaistums, kas dabā valda vasaras saulgrīžos.

Ja uzaicinājuma nebūs, sēdēšu ar sunīti Loti mājās un skatīšos televizoru.

Bet tās ir manas šodienas domas, kas var mainīties. Redzēs, kāds būs noskaņojums (un arī laika apstākļi) Līgo dienā, tad varbūt radīsies jaunas idejas par to, kā sagaidīt un pavadīt Jāņu nakti. Improvizācijā un negaidītājā taču slēpjas dzīves skaistums. Tāpēc īsti nevar zināt, ko darīšu svētkos.-

Eleonora Puisāne, 72 gadi, dzīvo
Vizbuļos

- Svētkus svinēšu viena pati pa māju, neviena ciemiņa nebūs. Līgo vakarā aiziešu uz tautas namu noskatīties koncertu. Tā daru katru gadu. Pēc tam skatīšos televizoru.

Otrā svētku dienā - Jāņos- mūsu kāpņu telpas iedzīvotāji sanāks kopā, lai turpinātu svinēt svētkus. Es izcepšu pīrāgus, citi kaimiņi atnesīs šašlikus - ko jau nu katrs var -, ieēdīsim, padziedāsim. Bija tādi jauki laiki, kad pie mājas skanēja mūzika un mēs arī padancojām.

Jāņi ir vieni skaisti un lustīgi svētki.-

Nadežda Bartkeviča, 84 gadi, dzīvo
Vecajā skolā

- Jāņus pavadīšu mierīgi, pie televizora. Svētku dienā pa televizoru ir tik interesanti raidījumi – var noskatīties, kā cilvēki līgo visā Latvijā. Viens no maniem dēliem ir Jānis, bet viņš jau svētku vakarā mājās nebūs – uzstāsies svētku koncertā.

Bija jau skaisti tie Jāņi, kad līgodami gājām no vienas kaimiņu mājas uz otru. Bet tas laiks ir pagājis. Iestājies mans mierīgo Jāņu laiks.-

Dažādu vecumu ķeipeniešus - Jāņubērņus - par svētku svinēšanu iztaujāja **B. Mietule**

Ķeipenes vides centram sezonas noslēgums

Rudens – ziemas sezona ir beigusies. Esam darbojušies sava mērķa labā - veicinājuši iedzīvotāju inicitīvu un sakārtojuši, pilnveidojuši savu vidi un sevi.

Telpās, kuras izremontējām, kopš 2010. gada oktobra pulcējas visu vecumu ķeipenieši, - darbojas, piedalās dažādos interešu pulciņos. Pulciņus vada un organizē paši ķeipenieši. Aktīvākās interešu grupas - pensionāru klubiņš un meiteņu deju grupa „Dinamīts”.

Uzzinot, ka pašu ķeipeniešu vidū ir talantīgi cilvēki, aicinājām ar savām prasmēm dalīties ar pārējiem – skolotājas Baibas Sīmanes pacietīgi mācīti, kopīgi apguvām angļu valodu, rotu gatavošanu mācījāmies skolotājas Baibas Maskolūnas vadībā un izšūšanas noslēpumus – skolotājas Māras Igaunes vadībā.

Ģitāras spēles (pasniedzēja dziesminiece Dace Priedoliņa) visuzticīgākie un mērķtiecīgākie skolnieki bija bērni – grupas dalībnieku skaits nemainījās visu sezonu.

Piektdienās biedrībā pulcējās meitenes no deju grupas “Dinamīts”, meklējot piemērotu mūziku, veidojot deju horeogrāfiju un stilu.

Reizi mēnesī dažāda vecuma cilvēki sanāca kopā uz spēļu pēcpusdienām.

Kopā interešu grupās un nodarbībās piedalījās 50 cilvēki, bet biedrības organizētos pasākumus apmeklēja 85 iedzīvotāji.

Biedrības biedri Maruta Grīnberga, Gunita Bombāne, Inese Daugaviete darbojas uz entuziasma pamata, nesāņemot par savu darbu finansiālu atalgojumu. Mūsu atalgojums ir gandarījums par paveikto.

Š.g. 14. maijā Tautas namā notika sezonas noslēguma koncerts, kurā jaunie ģitāristi Ingus Ozoliņš, Alise Sedola, Alise Santa Liepiņa, Elīna Jēkabsons, Eduards Heinsbergs, Alvis Buģis, Lana Gurinoviča skolotājas Daces Priedoliņas vadībā sniedza patiesi aizraujošu priekšnesumu ģitārspēlē.

Ar izdomu un interesantiem tērpiem sevi parādīja deju grupas „Dinamite” meitenes Lana Gurinoviča, Gerda Gurinoviča un Dārta Olekša. Hip hop stila deja – pašu meiteņu horeogrāfija; pašas sev dejotājas un skolotājas – patiesi apsveicama pašiniciatīva!

Savu pirmo austrumu deju kopā ar savu skolotāju lieliski nodejoja Annija Saulīte.

Pēc koncerta koncerta dalībnieki un viesi tika aicināti Vides centra telpās uz pirmo izstādi, kurā aplūkojami 12 Ķeipenes bērnu - Madlienas K.Kažociņa

Mākslas un mūzikas skolas skolnieku - darbi, kā arī rokdarbi, kas tapa ziemas vakaros biedrībā – oriģinālas rotas un izšuvumi. Izstāde aplūkojama līdz š.g. 15.septembrim pirmdien un piektdien rītus un piektdien pēcpusdienās.

Mūsu nākamais solis, ko vēlamies paveikt biedrībā, - izbūvēt kamīnu, lai nākamās sezonas ziemas vakaros biedrības telpās būtu mājīgi un silti.

Koncertā iegūtie ziedojumi (12 lati) ir pirmā artava kamīna tapšanā. Ziedojumu kastīte tiks iztukšota katrā mēneša beigās. Maija mēnesī kopīgie ziedojumi kamīnam jau 19,30 lati. Pavisam nepieciešami 350 lati.

Biedrības telpā ir ziedojumu kastīte, kuru varat papildināt, lai kopīgi radītu kamīnu – siltuma un mājīguma centru telpai.

Ņemot vērā iedzīvotāju priekšlikumus, nākamajā sezonā plānojam organizēt mākslas nodarbības pieaugušajiem, veidosim tapušo mākslas darbu izstādes.

Ir idejas par dzejas vakariem, itāļu valodas mācīšanos. Esiet drosmīgi un radoši – ierosiniet, dalieties ar savu pieredzi!

Piedaloties projektu konkursā „Iedzīvotāji veido savu vidi”, ieguvām finansējumu 702 latus, un mums tagad būs iespēja iekārtot biedrības telpas atbilstoši interešu grupu nodarbību vajadzībām.

Jau iegādājāmies krēslus un galdus, pirsim audumu un šūsim logiem aizkarus, kā arī mākslas nodarbībām molbertus. Vasarā molberti noderēs kā paliktņi lielformāta darbiem brīvdabas izstādēs.

Telpas sienām izveidojam atbilstošus sienu stiprinājumus darbu izvietojšanai ziemas izstādēs.

Vides centra vīzija un moto – vide sākas ar cilvēka iekšējo pasauli. Pasauli nav iespējams pārveidot no ārpuses. Ceļš ir tevī pašā. Skaistums un labestība, ko sējam un kopjam sevī – tas veido un ietekmē ārējo un redzamo.

Uz tikšanos nākamajā sezonā!

Gunita Bombāne

Jūnijā gaisā virmo īpaša enerģija

Jāņu nakts un pirmsjāņu laiks vienmēr ir zināmas mistikas apvītī. Līgo dienā, sauktā arī par Zaļu dienu – 23.jūnijā – pat vissīkākā zālīte iegūst neparastu dziedinošu spēku, tāpēc šajā dienā jāvāc gan ziedi, gan zāles. Un Jāņu naktī taču uzzied brīnumainas papardes zieds!

Domājot par pirmsjāņu pagasta avīzīti, man vienmēr ir gribējies atrast kādu ķeipenieti – zāļu sieviņu, kas zina dažādu zālīšu noslēpumus un spēj ar tējām un uzlējumiem dziedināt citus. Diemžēl līdz šim nevienā Ķeipenes mājā man galva nav noreibusi no spēcīgām pļavas un meža smaržām, ko vīstot izdvašo dažādi augi: kaķu gardumam buldurjānim ir tāds spēcīgs, specifisks aromāts, vīgriezes smaržo saldi, liepziedi – medaini, pelašķi – mazliet rūgti, piparmētras vīst ar spirtu un svaigu dvesmu... Nu nav, diemžēl nav Ķeipenē nevienas zāļu sieviņas... nav zālīšu smaržu lauku mājās...

Taču ciemojoties vienā Ķeipenes mājā, izdzirdēju, ka mājas saimniece gatavoja braukt pie vienas ķeipenietes dziedināt kāju.

Cerot, ka beidzot izdosies sastapt un parunāties ar kādu vietējo dziednieci, devos uz *Ķeviešiem* pie Ilgas Gobiņas.

Neesmu dziedniece – nebrauciet un nenāciet pie manis dziedināties!

Ilga Gobiņa sagaidīja mani ar pārsteiguma un mulsuma pilnu jautājumu: „Kas jums teica, ka es dziedinu cilvēkus? Es neesmu nekāda dziedniece un nedziedinu cilvēkus!”

Vēlāk gan Ilga atzinās, ka gluži bez pamata runas par viņas dziednieces spējām nav – divām ķeipenietēm viņai izdevies palīdzēt. Bet tas noticis tā spontāni un negaidīti – iekšējā

balss it kā teikusi, ka Ilga var šīm divām sievietēm palīdzēt. Viena no tām bijusi kaimiņiene Nadežda Bartkeviča, pie kuras Ilga bija aizgājusi ciemos. Nadja mocījusi ar rozes radītājam sāpēm, naktīs negulējusi (roze bijusi uz sejas, liela, pat iesniegusies matos) un, ieraudzījusi kaimiņieni, lūgusies, lai viņai palīdz. Tajā brīdī Ilga ar kaut kādu iekšējo maņu sajutusi, ka viņa var palīdzēt. Noprasījusi Nadjai, vai viņa ir ticīga, jo neticīgam neviens dziednieks nevar palīdzēt, un, skaitot tēvreizi, ķērusies pie darba. Pati izdziedinātā atceras, ka pēc pirmā dziedināšanas seansa palicis labāk un naktī varējusi mierīgi gulēt. Pēc otrās reizes roze pazudusi kā nebijusi. Un tā neesot vienīgā reize, kad Ilga kaimiņienei

palīdzējusi atrisināt kādu veselības problēmu.

Tāpat Ilgai izdevies izārstēt *Augstkalna* Lidijai Freibergai kāju, kas bijusi sapampusi gandrīz no ceļgala līdz pirkstgaliem. Nākamajā dienā pēc pirmās dziedināšanas reizes, Ilga ieraudzījusi, ka pagalmā iebrauc mašīna, no kuras izkāpj Lidija. Uzreiz sabijusies, ka kaut kas nav kā vajag un ka būs jāuzklausā pārmetumi, bet izrādījies gluži pretēji – Lidijai bija palicis labāk, un viņa gribējusi vēl vienu dziedināšanas seansu.

Taču Ilga Gobiņa neuzskata, ka viņai piemistu kādas īpašas spējas, tāpēc viņa man vairākkārt piekodināja, lai nereklamēju viņu kā dziednieci. Tāpēc saku: dārgie ķeipenieši! Pēc šī raksta izlasīšanas vēltīgi nebrauciet un nenāciet uz *Ķeviešiem* pie Ilgas Gobiņas!

Par vecmāmiņu – dziednieci un bērnu saņēmēju

Un tomēr, tomēr – ja cilvēkam nav nekādu spēju, ar labu gribu un stipru

gājušas zālītes lasīt un pēc tam žāvējušas. Ja iesāpējies vēders un Ilga, no sāpēm sarāvusies gulējusi gultiņā, vecmāmiņa bijusi klāt ar savu zāļu pudelīti. Glāzīte zāļu un virsū zāptes karote, un, skat, sāpes pēc brīža jau pārgājušas.

Pret vēdersāpēm un citām iekšējām sāpēm vecmāte gatavojusi uzlējumus no retēja, noragas (noraga – čemurziedu augs, zied baltiem ziediem, nedaudz līdzīgiem ķimeņu ziediem) un buldurjāņu saknītēm. Saknītes aplējusi ar šņabi un noturējusi 2 nedēļas, un zāles gatavas.

Vecmāte Lieldienu rītos laikā no pulksten 4 līdz 5 gājusi vākt apšu pumpurus. Vēlāk tos jaukusi ar sviestu un gatavojusi kaut kādas zālītes.

Ilga atminas, ka pēc Jāņiem jūlija sākumā abas ar vecmāti devušās vākt sirdspuķītes, kas zied baltiem ziediem un dzeltenu viducīti.

Lieldienu rītā pirms saullēkta vecmāte Ilgu mudinājusi iet uz votīņu un tekošā ūdenī noskalot seju, lai vasarā nebūtu vasarraibumu. Ilga arī gājusi un to darījusi.

Plaušu karšoņa slimniekus vecmāte ārstējusi ar svaigiem govju mēsliem un pienu – savārijusi abus kopā un likusi dzert, un ticēt vai neticēt, bet tas palīdzējis.

Protams, vecmāte dziedējusi cilvēkus arī ar savu enerģiju, ko viņa smēlusies ticībā Dievam. Neticīgs cilvēks nevar dziedināt citus, tāpat arī tam, ko dziedina, jābūt ticīgam un jāuzticas cilvēkam – dziedniekam. Un nav svarīgi, pie kādas ticības

tu pieder – vai esi katoļticīgs, luterānis vai pareizticīgs.

Vai obligāti jāiet baznīcā, lai apliecinātu savu mīlestību un ticību Dievam?

Padomju laikos, kad pie Suntažu baznīcas stāvējuši novērotāji, kas tūlīt bija gatavi ziņot par katru baznīcā gājēju, Ilgas vecmāte uz baznīcu nav gājusi, lai nesagādātu nepatīkšanas saviem tuviniekiem. Viņai šad un tad izteikuši pārmetumus: „Redz, vecā Kapariene iet uz baznīcu, bet tu – nē!” Vecmāte šos pārmetumus nav ņēmusi galvā – viņai mājās bijusi bībele, un viņa vienmēr atradusi laiku dievvārdiem.

Ilga šad un tad paskatoties raidījumu „Ekstrasensu cīņas”. Dažs ekstrasesns esot

Par visdziedinošāko Jāņu zāli tiek uzskatīts buldurjānis.

vēlēšanos kādu izdziedināt vien nepietiks, lai otram palīdzētu. Varbūt kādam no tuviem ģimenes locekļiem piemitušas dziednieka spējas un kaut kas pārmentots no viņa? – vaicāju Ilgai Gobiņai.

Un patiešām – izrādās, ka Ilgas vecmāte no mātes puses Anna Kārklīņa pratusi gan dziedināt ar savu roku spēku, gan ar zālītēm un bijusi pieprasīta bērnu saņēmēja. It sevišķi Lauberes pagastā Annai kā bērniņu saņēmējai bijusi laba slava, jo viņai izdevies atdzīvināt bērniņu, kura dzīvībiņa gandrīz jau bija izdzisusi.

Ilga bijusi Annas mīļā mazmeitiņa. Ģimene dzīvojuši Suntažu vidusskolas pagraba dzīvoklī, un Ilga ar vecmāti mitinājusies vienā istabiņā. Abas kopā

apkrāvis ar talismaniem un dažādiem atribūtiem, bet kā neveicas, tā neveicas. Ilgas vecāmātei nekādu talismanu nav bijis. Viņa strādājusi, skaitot dievvārdus un izmantojot savu enerģiju. Pa slimo vietu nobraukusi ar pirkstu galiem – tā darījusi Ilgas vecāmāte.

Diemžēl nevienam no ģimenes par vecāsmātes darbošanos nav bijusi īpaša interese, tāpēc viņas zālīšu zintnieces gudrība aizgājusi reizē ar viņu. Nevieni no tuviniekiem neko nav pierakstījis, bet tas, ko Ilga atceras par kopīgiem gājieniem pēc zālītēm, par vecmāmiņas darbošanos, gatavojot zāles, ir tikai tādas drumslas. Vecāmāte pati arī nav atstājusi nekādus pierakstus. Tagad ir mazliet žēl, ka tā noticis, bet mainīt neko vairs nevar.

Vecāmāte aiziedama dod zīmi

Būdama dziedniece, vecmāmiņa Anna sev nevarējusi palīdzēt. Pašai bijusi jāmeklē palīdzība pie ārstiem un pat jātaisa operācija.

Visādas nedienas vajāja arī Annas tuviniekus – viena meitiņa nomira maza, dēls – 18 gadu vecumā no gripas. Otrs dēls kara gados pazuda bez vēsts. Viņam nelaimīgi uzkrīta muca uz kājas, kāju salauzot. Šī iemesla dēļ viņš nokļuvis Rīgā slimnīcā, un tur viņa pēdas pazuda. Klīdušas baumas, ka slimnieki esot nošauti – vai šāvēji bijuši krievi vai vācieši – to neviens nezinājis teikt. Taču fakts ir tāds, ka līdz pat šai dienai par šo vecāsmātes dēlu nekādu ziņu nav.

Sešu gadu vecumā nomirusi arī Ilgas māsiņa, kas bijusi daudz jaunāka par Ilgu. Māsiņa celī ierāvusi skabargu, ko izvilkusi medmāsa. Tūlīt pēc tam šī pati medmāsa iepotējusi māsiņai profilaktisko poti, ko nevarējis darīt. Tā māsiņa aizgājusi. Vecāmāte nespējusi viņai palīdzēt, jo pašai nupat bijusi iztaisīta operācija. Par to viņa ļoti bēdājusies.

Ilga ar vecmāmiņu bijušas tuvas, dzīvojušas vienā istabā. Kad Ilga sākusī dzīvot Rīgā, vienā februāra dienā viņa ar vēl trīs meitenēm gājušas pa ielu. Un pēkšņi Ilga nokritusi ne no šā, ne no tā. Pēc kritiena piecēlusies kājās un ieskatījusies pulkstenī. Pulkstenis rādījis precīzi trīs.

Aizgājušas uz kopmītnēm un sado-mājušas iet uz dušām. Dušā Ilga pamanījusi milzīgu zilumu uz ķermeņa. Varētu domāt, ka tas radies no kritiena, bet tas nebija no tā.

Otrā dienā Ilga ieradusies mājās Suntasos, un māte sagaidījusi ar vārdiem, lai Ilga labāk neiet savā istabā. Ilga uzreiz visu sapratusi: „Vecāmāte nomira? Vakar pulksten trijos?” Māte bijusi pārsteigta, ka Ilga visu zina un tik precīzi. Vecāmāte aizgājusi mūžībā 29. februārī 90 gadu vecumā. Daudz vairs netrūcis līdz 91 gadu

vecumam. Ilgai tobrīd bijuši 19 gadi.

Bet tas lielais zilums no Ilgas ķermeņa pazudis tajā pašā dienā kā nebijis.

Varbūt vecāmāte savas spējas būtu nodevusi tālāk mazmeitai, ja viņa aiziešanas brīdī būtu bijusi līdzās. Varbūt vecāmāte savas spējas gribēja nodot meitai Vilmai – Ilgas mātei, jo tieši viņas vārds izskanēja no vecāsmātes lūpām pēdējos dzīves mirkļos... Kad Vilma piesteidzās pie mātes, bija jau par vēlu.

Ilga Ragu Mariju dzīvē nesatika

Ilga Gobiņa daudz dzirdējusi arī par Ķeipenes gaišreģi un dziednieci Ragu Mariju. Kad Ilga 1965. gadā atnāca dzīvot uz Ķeipeni, uz *Ķeviešiem*, Ragu Marija jau bija mirusi – dzīvē Ilga viņu nesatika. Taču vīra vecākiem bija fotogrāfijas, kurās redzama Marija. Vīra ģimenei savulaik bijušas labas kaimiņu attiecības ar dziednieci. Vīratēvs Jānis parasti aparī Marijas zemes gabaliņu, kāds no mājiniekiem aiznesis Marijai avīzes.

Kara gados Ilgas vīratēvs Jānis bijis pāņemts leģionāros, un viņa sieva raudājusi gaužas asaras, jo nezinājusi, kur ir vīrs, kas ar viņu noticis. Aizgājusi pie Ragu Marijas ar savu sāpi. Ragu Marija tikai noteikusi: „Ko nu raudi! Tūlīt tavs Jānis no Tīrelpurva būs klāt. Uztaisi labāk parīt viņam vakariņas!” Marijas vārdi piepildījušies.

Fotogrāfijas ar Ragu Mariju Ilga diemžēl ir iznīcinājusi. Uz to viņu pamudinājis kādās pamestās mājās redzētais – pa grīdu izvaidītas, nevienam nevajadzīgas fotogrāfijas. Mājās dzīvojušī tantiņa nomirusi, bet dēlam, kas dzīvojis tepat, Ķeipenē, saglabāt caur fotogrāfijām atmiņas par māti un ģimeni, acīmredzot, šķitis mazsvarīgi.

Tā kā Ilgai nav, kam atstāt savas fotogrāfijas, viņa tās iznīcinājusi. Lai vēlš kādreiz neiznēsātu un svešas kājas nesamītu viņas un viņai tuvo cilvēku fotoaparāta tvertos dzīves mirkļus...

Dziersim zāļu tēja un būs veselī

Ilga iesaka visiem dzert nevis veikalā pirktās tējas, bet gan salasīt zālītes tējai pašiem. Sievietēm ieteicama raspodīņu tēja. Kliņģerītes veselīgas kopā ar gaiļbiksītēm. Laba ir asinszāļu, kā arī zilo dadziņu tēja. Liepziedi labāk jālasa pumpuros, pārziedējuši nekam vairs neder.

Svarīgi pareizi augus izžāvēt. Augi jāizkarina caurvējā, bet nekādā gadījumā saulē. Nedrīkst kaltēt siltumā uz plīts.

Ilgai tikai žēl, ka tik daudz kas no vecāsmātes gudrības izgājis no atmiņas. Dzīvē tas lieti noderētu. Bet mēs daudz ko dzīvē saprotam par vēlu.

Pie I. Gobiņas *Ķeviešos* bija **B. Mietule**

Ķeipenes pagasta pārvaldes darbinieku atvaļinājumi šā gada jūnijā un jūlijā

Daiļdarzniecība Maruta Grīnberga – no 20. jūnija līdz 19. jūlijam;

Sekretāre Baiba Mietule – no 20. jūnija līdz 12. jūlijam;

Autobusa vadītājs Didzis Ošeniņš – no 4. jūnija līdz 17. jūlijam;

Kasiera Sandra Rudņika – no 19. jūnija līdz 25. jūlijam;

Grāmatvede Inita Tobiase – no 27. jūnija līdz 10. jūlijam;

Galvenā grāmatvede Līga Mačuka – no 15. jūnija līdz 29. jūlijam;

Tautas nama vadītāja Inese Daugaviete – no 1. jūnija līdz 17. jūlijam.

Lūdzu ņemt vērā, ka diemžēl nevienam darbiniekam, izņemot kasieri, atvaļinājuma laikā atvietotāja nav.

Par traktortehnikas ikgadējo valsts tehnisko apskati

Ķeipenē SIA „Agroserviss „Ķeipene”” teritorijā **š.g. 27. jūnijā plkst.10.00.**

Visi mēs esam dejojāji uz atmiņu kvēlošām oglēm... (O. Vācietis)

Šovasar 22. jūnijā paliek tieši 70 gadi kopš padomju-vācu kara sākuma 1941. gada 22. jūnijā. Padomju laikā, kad mēs gājām skolā, šo karu dēvēja par Lielo Tēvijas karu, tagad presē šis karš tiek saukts par padomju-vācu karu.

Kara sākums bija tieši mūsu tautas nacionālo svētku – Līgo dienas – priekšvakarā. Kādās noskaņās tika sagaidīti Līgo svētki pirms 70 gadiem – par to vaicāju ķeipenietēm, kas šo laiku piedzīvoja pašas vai arī ir izdzīvojušas caur tuvinieku atmiņu stāstiem.

Vilma Lūse, 1941. gada 22. jūnijā 17 gadus veca.

- Pirms kara sākšanās jau virmoja noskaņās, ka kaut kas tāds varētu notikt. Atminos, ka mūs, jaunos, mobilizēja uz Ķeipenes dzelzceļa staciju – mums vajadzēja atbrīvot dzelzceļa sliežu ceļu no tur sakrautajiem kokmateriāliem.

To, kas un kādos apstākļos mūsmājās atnesa ziņu par karu, neatceros. Dzīvojam noslēgti – radio mūsmājās *Pļaviņās* nebija, nebija arī elektrības. Māja atradās pretī *Kaukanu* mājai otrpus dzelzceļam. Lielais

Turpinājums no 5. lpp.

Vilma Lūse savos 87 gados atmiņu kamolu ritina jo raiti.

ceļš gar mūsu māju negāja, tāpēc reti kāds iebrauca mūsu pagalmā un pastāstīja kādu jaunu ziņu. Tēvs Jānis jau bija miris 1938. gadā, māte tieši 1941. gadā palika guļam uz gultas.

Katrā ziņā 1941. gada Jāņi bija klusi, kaut arī mans vecākais brālis bija Jānis, un agrāk, kad tēvs vēl bija dzīvs, Jāņus svinējām vareni.

Karš ietekmēja manu ģimenes locekļu tālāko dzīvi. Vecāko brāli Jāni paņēma vācu armijā 1943. gada vasarā. Divīzija, kurā viņu mobilizēja, cīnījās Volhovas purvos – Jānis rakstīja no turienes vēstules un priecējās, ka viņam stāv klāt karavīra laime, jo viņš ir dzīvs.

Jānis zināja, ka māte ir bezcerīgi slima un gribēja būt klāt, kad mātei pienāks pēdējais brīdis šajā pasaulē. Pēc mātes nāves 1943. gada decembrī sūtīju Jānim ziņu, bet viņš to diemžēl laikā nebija saņēmis. Kad bija saņēmis skaudro vēsti, ņēmis un piedzēries un dabūjis Botkina slimību. Slimības dēļ Jānis dabūja atvaļinājumu un ciemojās mājās. Toreiz nezina, ka tā ir pēdējā reize, kad redzu savu brāli.

Vēl 1944. gadā saņēmu no brāļa vēstules – tad jau vācu armija sāka atkāpties. Pēc tam 1944. gada rudenī, kad bijām izdzīti no savām mājām bēgļu gaitās un bijām apmetušies pirms pašas Mālpils esošajās pļavās siena šķūnīšos, satiku vīrus no divīzijas, kurā dienēja mans brālis. Viņi zināja man pastāstīt, ka Jānis beidzamo reizi bija manīts Cesvaines apkārtnē Biksērē. Vai Jānis kritis - to neviens nemācēja pateikt. Taču nekādas ziņas par Jāņa likteni man nav līdz pat šai dienai.

Arī jaunāko brāli Kārli 1944. gada vasarā mobilizēja vācu armijas gaisa aizsardzībā. Kārlis gan no kara atgriezās dzīvs, tas notika 1946. gadā, taču viņš tika izsūtīts. No izsūtījuma Kārlis palaida mājās, kā apmešanās vietu nozīmējot Sloku. Tur arī Kārlis nodzīvoja savu mūžu.

Vācu laikā bija stingra kārtība – visiem jauniem cilvēkiem bija obligāti jāstrādā. Mūsu saimniecība palika bez vīrieša rokām, ko es viena jauna meitene varēju iesākt? Saimniecību izrentēju, un rentnieks mani pieņēma darbā par kalponi.

Negribētu, lai mani bērni, mazbērni un mazmazbērni piedzīvo savā mūžā kaut ko tik traģisku un baismu kā karš. -

Skaidrīte Sarkalne, 1941. gada 22. jūnijā 1 gadu un nepilnus piecus mēnešus veca.

- Kara sākumā biju mazs knēvelis, tāpēc kara notikumus varu atcerēties tikai manu vecāku acīm.

1940. gada notikumi – Latvijas okupācija 1940. gada 17. jūnijā – dzīvi Latvijā sagrieza ar kājām gaisā. Tēvs stāstīja, ka 1940. gada rudenī poļitruks stāvējis pie kuļmašīnas ar papīru un zīmuli rokās un uzskaitījis, cik daudz graudu budzis, tas ir, mans tēvs - nokūlis. Pienācis pusdienlaiks – visi aicināti pusdienās, arī poļitruks. Poļitruks pusdienās tā pārrījies budža gaļu, ka pēcpusdienā vairs nebijis nekāds strādātājs – gulējis krūmos un atpūties – kāda vairs tur graudu skaitīšana.

1941. gada 14. jūnija izsūtīšanas bija negaidīta un milzīga latviešu tautas traģēdija. Bijis jau sastādīts arī otrais izsūtāmo saraksts. Otrs izsūtīšanas vilnis bijis plānots jūlijā. Šajā sarakstā bija iekļauta arī mana ģimene. Mans tēvs pats savām acīm šo sarakstu ir redzējis. Šajā situācijā daudzi latvieši (par visiem droši vien tā nevar teikt) 1941. gada karu gaidīja kā atbrīvošanu no padomju jūga. Es domāju, ka tas varētu būt vienīgais gadījums pasaulē, kad cilvēki atviegloti uzelpoja, uzzinājuši par kara sākšanos.

Vāciešiem ienākot Latvijā (tas notika ļoti strauji, jo 1941. gada 8. jūlijā Vācijas karaspēks jau bija okupējis visu Latviju; Rīgu ieņēma jau 1. jūlijā), Ķeipenes pagastmājā dedzināja izsūtāmo sarakstus. Ķeipenes pagastmāja tolaik atradās tagadējā Madlienas pagasta teritorijā, aiz *Birznieku* mājām. Ķeipenes robežas bija līdz pašai upītei. Kara gados pagastmājas ēku sabombardēja un vēlāk izvazāja ķieģeli pa ķieģelītiem.

Kas atnesa vēsti par kara sākumu? Tajā laikā mūsu mājās radio nav bijis, toties bijis telefons – liela kaste ar baterijām. Atminos, ka tēvs šad un tad mainīja telefonam baterijas, lai tas darbotos. Taču centrālā ziņu vieta bija pienotava, kas

atradās apmēram tajā vietā, kur tagad ir daudzdzīvokļu māja *Kraujas*. Pienotavā varēja dabūt arī jaunākās avīzes. Pienotavā sabrauca pagasta cilvēki no malu malām. Mani vecāki piena vešanā kooperējās ar kaimiņu – *Vaivadu* mājas saimnieku – pienu veda katrs savu reizi. Visticamāk, ka tieši pienotavā izskanēja vēsts par karu.

Vienu brīdi pagastā valdījis zināms apjukums – krievi bija pazuduši, bet vācu armija vēl nebija parādījusies. Tikai vēl pa kādam padomju aktīvistam – bēglim – iemaldījās ķeipeniešu mājās. Arī mūsmājās ienākusi sieviete – bēgļe, ar vienu bērnu pie rokas un ar otru – uz rokas, un lūgusi paēst. Protams, ka māte iedevusi ēdamo.

Kādu laiku bijusi neziņa, kas tad īsti galu galā pagastā sagaidāms. Šādā noskaņā 1941. gada Līgo svētki diez cik liksmie un skaļie nevarēja būt.

Mūsu mājās *Lukažās* kara gados bija vācu štābs. Kad sākās vācu armijas atkāpšanās,

Skaidrīte Sarkalne pie Lukažu ozola.

vācu karavīri apsargāja un pēc padomju aviācijas uzbrukumiem remontēja Ērgļu dzelzceļa līniju.

Atminos, ka viens no vācu karavīriem krita un viņu apglabāja netālu no mūsu mājas. Redzēju, ka kritušais karavīrs bija saftīts kaut kādā audeklā, zābaki vien rēgojās. Uz manis saklīdzēja, lai es neskatos uz kritušo un eju prom. Uz viņa kapiņu vēlāk mani vecāki uzstādīja rožu krūmu.

Liels krepķis man bija, kad uzzināju, ka pirms vairākiem gadiem Ķeipenē bijis ieradies cilvēks no Vācijas un meklējis Ķeipenē sava tēva kapu kapiņu. Esmu pārliecināta, ka meklētais ir kaps pie mūsu mājām. Atbraucējam līdzī bijušas piezīmes, un viņš runājis par kapu, kas atrodas netālu no Ķeipenes dzelzceļa stacijas dzelzceļa tuvumā. Nevienam īpaši nebiju stāstījusi par vācu karavīra kapu un nevienam tāpēc nav ienācis prātā kapu meklēt pie *Lukažām*. Par to, ka dēls neatrada sava tēva kapu kapiņu, iegūstot tādā veidā sirdsmieru, man smeldz sirds.-

V. Lūsi un S. Sarkalni iztaujāja **B. Mietule**

Pašvaldības policijas ziņas

Š.g. 4. jūnijā kopā ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes kārtības policijas palīgu Aināru Cvigunu plkst.22.40 patrulējot Ķeipenes pagasta teritorijā, Ķeipenes ciema centra autopietaurā tika pamanīta jauniešu kompānija. Jaunieši autopietaurā lietoja alkoholu, alu, un bija piegružojuši autopietauru ar sīkiem sadzīves atkritumiem (tukšām alus bundžām, saulespuķu sēklām, cigarešu paciņām un cigarešu izsmēķiem), kas tika fiksēti fotogrāfijās.

Ar jauniešiem – četriem puisiem un trim meitenēm – ķeipeniešiem V., dzim.1992.g., E., dzim.1992.g., U., dzim.1992.g., M., dzim.1993.g., S., dzim.1994.g., A., dzim.1993.g., un Inčukalna novada iedzīvotāju R., dzim.1992.g., tika veiktas audzinoša rakstura pārrunas.

Jaunieši R. un A. tika nogādāti uz Madlienas policijas iecirkni, kur viņiem veica alkohola pārbaudi. R. un A. par atkārtotu alkohola lietošanu sabiedriskā vietā - Ķeipenes ciema centra autopietaurā - gada laikā pēc administratīvā soda uzlikšanas tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 171.p. otrās daļas.

Par alkohola lietošanu sabiedriskā vietā jauniešiem V., E. un U. tika sastādīti administratīvā pārkāpuma protokoli pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 171.p. pirmās daļas, bet S. un M. - pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 171.¹.p. pirmās daļas.

Izraksts no Latvijas Administratīvo

pārkāpumu kodeksa:

171.pants. Alkoholisko dzērienu vai citu apreibinošo vielu lietošana sabiedriskās vietās un atrašanās sabiedriskās vietās reibuma stāvoklī

Par alkoholisko dzērienu vai citu apreibinošo vielu lietošanu sabiedriskās vietās, izņemot vietas, kur alkoholisko dzērienu lietošanu atļāvusi pašvaldība, vai par atrašanos sabiedriskās vietās tādā reibuma stāvoklī, kas aizskar cilvēka cieņu, — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu līdz simt latiem.

Par tām pašām darbībām, ja tās izdarītas atkārtoti gada laikā pēc administratīvā soda uzlikšanas, — uzliek naudas sodu no divdesmit pieciem līdz divsimt piecdesmit latiem vai piemēro administratīvo arestu uz laiku no trim līdz piecpadsmit diennaktīm.

171.¹ pants. Alkoholisko dzērienu vai citu apreibinošo vielu lietošana vai atrašanās alkoholisko dzērienu vai citu apreibinošo vielu ietekmē, ja pārkāpumu izdarījis nepilngadīgais

Par alkoholisko dzērienu vai citu apreibinošo vielu lietošanu vai atrašanos alkoholisko dzērienu vai citu apreibinošo vielu ietekmē, ja to izdarījis nepilngadīgais, — izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu līdz divdesmit pieciem latiem.

Par tādām pašām darbībām, ja tās izdarītas atkārtoti gada laikā pēc administratīvā soda uzlikšanas, — uzliek naudas sodu no divdesmit pieciem līdz piecdesmit latiem.

Pašvaldības policists **Andrejs Cviguns**

Vasara – kāzu laiks

Vasara ir kāzu laiks. Kad man vēl šad un tad pazvana un vaicā, vai Ķeipenē var reģistrēt laulību, man jāatbild: „nē”, jo Ķeipenē vairs nav dzimtsarakstu nodaļas.

Informācija tiem, kas izlēmušu stāties laulībā.

Personas laulību var reģistrēt **jebkurā Latvijas Republikas dzimtsarakstu nodaļā, neatkarīgi no deklarētās dzīvesvietas.**

Cik izmaksā laulības reģistrācija?

Pirms laulības reģistrācijas jāsamaksā **valsts nodeva 5 lati**. Bez tam vēl papildus valsts nodevai jāmaksā par to, ja līgava un līgavainis vēlas svinīgu laulības ceremonijas norisi ar dzeju, mūziku un vokālo priekšnesumu. Maksas par šiem pakalpojumiem katrai dzimtsarakstu nodaļai ir atšķirīgas.

Noskaidroju tuvāko dzimtsarakstu nodaļu sniegto papildus pakalpojumu cenas.

Ogres novada Dzimtsarakstu nodaļa (tāl. Nr.65023466)

Laulību reģistrācija darba kabinetā, izmantojot mehānisko mūziku un citu laulību reģistrācijai nepieciešamo atribūtiku – 9,76 lati;

Svinīga laulību reģistrācija valsts valodā tradīciju zālē izejamās dienās, izmantojot instrumentālo un vokālo darba grupu, ja vienam no laulātajiem dzīvesvieta deklarēta Ogres novadā, - 18,30 lati, ja abi ir citu pašvaldību iedzīvotāji, – 24,40 lati;

Laulības reģistrācija svētku dienās vai ārpus nodaļas citās piemērotās telpās – 48,80 lati.

Ķeguma novada Dzimtsarakstu nodaļa (tāl. Nr. 65055438)

Papildus maksa par sniegto pakalpojumu-laulības reģistrācijas organizēšanu: ceremonija ar muzikālu pavadījumu (deklamētāja, dzīvā mūzika, dziedātāja) 5,- lati, bez muzikāla pavadījuma 2,- lati.

Mālpils novada Dzimtsarakstu nodaļa, (tāl.Nr.67970891)

Ja nevēlas svinīgu laulību ceremoniju, tad jāsamaksā tikai valsts nodeva 5 lati.

Svinīga laulību ceremonija (mehāniskā mūzika, svinīgs zāles noformējums), ja vienam no laulātajiem dzīvesvieta deklarēta Mālpils novadā, - 10 lati; ja abi ir citu pašvaldību iedzīvotāji, – 20 lati.

Ērgļu novada Dzimtsarakstu nodaļa, (tāl.Nr. 64871297)

Svinīga laulību ceremonija 25 lati (laulību zāles telpu īre ir 10 lati un mūzika 15 lati).

Informāciju sagatavoja **B. Mietule**

Tāda izskatījās jauniešu “kulturālas” sestdienas atpūtas vieta - Ķeipenes centra autopietaura š.g. 4. jūnijā - piemētāta, piegružota, nefīra. Jauniešiem laikam tā šķīta gana pievilcīga vieta sestdienas atpūtai - tusiņam. A.Cviguna foto.

*Vasaras viegluma, māko-
ņu gaišīguma, pļavas
krāsainības pilni sveicieni
jūnija gaviļniekiem!*

IK RĪTU
MOSTIES -
AR SAULES GAISMU
ACĪS,
AR ZIEDU SMAIDU
SEJĀ,
AR PUTNU DZIESMĀM
AUSĪS,
AR TAURIŅA VIEGLUMU
DOMĀS,
AR DARĀMIEM DARBIEM
ROKĀS,
AR DZĪVES MĪLESTĪBU
SIRDĪ.
IK RĪTU MOSTIES
LAIMĪGIEM!

MADLIENAS BŪVVALDE INFORMĒ

2011. gada maijā saņemts viens būvniecības iesniegums – uzskaites karte būvniecībai Ķeipenes pagastā:

23. maijā no Aigara Filipenko dzīvojamās mājas rekonstrukcijai, saimniecības ēkas būvniecībai nekustamajā īpašumā „Dreinuņi”.

Būvvaldes lēmums – atbalstīt būvniecības ieceri un izsniegt plānošanas un arhitektūras uzdevumu.

*Skrejošus gadus kā jūrmalas
smiltis*

*Plaukstā noturēt nevar neviens.
Tikai mūžīgo jaunības degsmi
Vienmēr sirds visur var paņemt
sev līdz.*

**Sirsnīgi sveicieni cienījamās
dzīves jubilejās**

Adelei Goldbergai

(13. jūnijā) un

Genovefai Sondarei

(85 gadi 23. jūnijā)!

*„Noskumt par pagājušo nevajag
pat tad, ja to ļoti, ļoti gribētos.
Kas pagājis, pagājis, vakar bija
skaista diena, tik skaista, kādas
varbūt nebūs vairs nekad mūžā,
bet – tāpēc laika ritumā nepaliks
tukša vieta.” (D. Zigmonte)*

*Un neļaujiet savai sirdij nosirmot
– kam sirds nosirmo, tas vairs
nespēj priecāties... Optimismu,
enerģiju un gara spēku par spīti
gadu skaitļiem!*

LĪDZJŪTĪBA

*Mēs klusējot paliekam...
Vējš šalko un mierina mūs,
bet Tava vieta,
kas bija šai dzīvē, IR,
BJA un vienmēr BŪS.*

Skumju brīdī esam ar **Aigu Vaļeiku**,
Sigitu Sermu un **Vitautu Vaļeiku**,
tuvu cilvēku zaudējot.

Izsakām līdzjūtību visiem tuviniekiem.

**Ķeipenes vidējās paaudzes deju
kolektīvs “Dandzis”**

MŪŽĪBĀ AIZGĀJUSI

*Uz cietās un pelēkās zemes
Ik cilvēks ir maza saule,*

*Kas izstaro lielu mīlu,
Sadegdams tajā pats.*

Š.g. 13. jūnijā 74 gadu
vecumā mūžībā aizgājusi

Ausma Denova.

LĪDZJŪTĪBA

*Tavas rokas caur mūžību jūtu,
Tavas rūpes joprojām man klāt,
Viss šai pasaulēniecīgs un zūdošs,
Tava mīla vien nepazūd, māt!*

Visdziļākā līdzjūtība **Sandrai Rudņikai** un **Lienei Vaļeikai** ar ģimenēm, māmuļu Ausmu Denovu mūžības ceļā izvadot.

Paleju mājas iedzīvotāji

JAUNIEŠI!

Aicinu lauku jauniešus (18–30 gadus vecus) iesaistīties programmā **“Atbalsts lauku jauniešiem uzņēmējdarbības veicināšanai”**, kuras mērķis aktivizēt lauku jauniešus un iesaistīt lauku uzņēmējdarbībā un sabiedriskajā dzīvē. Programmas ietvaros jauniešu izvēlētas aktivitātes – apmācības, palīdzība biznesa ideju formulēšanā, biznesa aprēķinos, idejas īstenošanā utt.

Tos jauniešus, kurus interesē šis piedāvājums, lūdzu steidzami sazināties ar mani, jo līdz š.g. 27. jūnijam jāaizpilda un jānosūta pieteikuma anketa.

Pasākums sastāvēs no divām sadaļām:

- Apmācības par ideju apzināšanu, vajadzību izvērtēšanu, savu spēju noteikšana;

- Ideju īstenošana ar konsultantu un mentoru palīdzību.

Apmācības tiek plānotas atraktīvas, lai jauniešiem būtu interesanti, bet tajā pat laikā arī noderīgas savu ideju īstenošanai par lauku teritorijas attīstīšanu.

Pasākuma mērķis ir īstenot projektus, kas attīstītu laukus un motivētu jauniešus tajos palikt.

Māris Griņevičs, Valsts Lauku tīkla nodaļas speciālists, tālr. Nr.20238882